

TỔNG HỢP KẾT BÀI HAY TÁC PHẨM TÔI ĐI HỌC CỦA THANH TỊNH

1. Kết bài 1

Hơn 70 năm sau khi "Tôi đi học" ra đời, đọc lại truyện hầu như ai cũng xúc động. Ngoài lời văn ý vị và nhẹ nhàng như thơ trong nghệ thuật kết hợp hài hòa giữa miêu tả gắn liền với cảm xúc là tài nhớ, chọn lựa và sắp xếp các chi tiết về buổi học đầu tiên của nhân vật "tôi" thành một truyện ngắn tự sự và trữ tình.

Ai cũng nhận thấy có bóng dáng buổi học đầu tiên của mình ở trong truyện, nhất là hình ảnh "Tôi vòng tay lên bàn chăm chỉ nhìn thầy viết và lẩm nhẩm đánh vần đọc" đọng lại ở cuối trang văn.

2. Kết bài 2

Tôi đi học là dòng hồi ức về ngày tựu trường của tuổi ấu thơ, rất thơ và rất xúc động. Có lẽ đây không phải là ông viết văn, mà là những kỉ niệm của chính mình đã sống lại trong nhà văn, là một tiếng lòng man mác, băng khuâng với những kỉ niệm mơ màng của buổi tựu trường. Chính vì vậy, đã hơn 60 năm trôi qua, tác phẩm vẫn sống và còn sống mãi.

3. Kết bài 3

Truyện ngắn "Tôi đi học" sống mãi với thời gian bởi nó được tạo nên từ cảm xúc trong sáng, hồn nhiên và bút pháp nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật tinh tế của nhà văn. Bằng câu chuyện của mình, Thanh Tịnh đã nói thay tất cả chúng ta cái cảm giác kì diệu của buổi học đầu tiên đã trở thành kỉ niệm đẹp đẽ, để lại ấn tượng sâu sắc trong cuộc đời mỗi người.

4. Kết bài 4

Tôi đi học là trang văn đầy chất thơ, chất thơ của kỷ niệm thời thơ ấu ngày tựu trường. Chất thơ ở giọng văn nhẹ nhàng, truyền cảm. Chất thơ ở sự lắng đọng và khơi gợi tâm hồn kí ức thời cắp sách trong mỗi chúng ta. Tôi đi học là một tiếng lòng man mác, băng khuâng của một thời để nhớ, một thời để yêu. Kỷ niệm ấy rất đẹp và sâu sắc, vì thế sau này Hằng năm cứ vào cuối thu, lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có những đám mây bàng bạc, lòng tôi lại nao nức những kỷ niệm mơ màng của buổi tựu trường.

5. Kết bài 5

Vậy đấy, học truyện ngắn Tôi đi học vào những ngày đầu của năm học, chúng ta thấm thía rằng: Trong cuộc đời mỗi người, kỉ niệm trong sáng của tuổi học trò, nhất là ở buổi tựu trường đầu tiên, thường sẽ được ghi nhớ mãi. Nhà văn Thanh Tịnh đã diễn tả dòng cảm nghĩ này bằng tâm hồn rung động thiết tha, một ngòi bút giàu chất thơ, một bố cục thống nhất, với các cung bậc tâm trạng, nhân vật, các sự việc, chi tiết, các hình ảnh và những biện pháp tu từ chặt chẽ, hài hòa, tập trung vào chủ đề của tác phẩm.

6. Kết bài 6

“Tôi đi học” là một truyện ngắn giàu cảm xúc và ý nghĩa, chắc hẳn ai cũng có những ngày đầu tiên bỡ ngỡ và bồn chồn đến thế. Thời gian qua đi khiến cho con người ta bỏ quên nhiều thứ, nhiều điều đã bị lãng quên thế nhưng những kí ức về buổi đầu tiên đến trường thì không thể nào phai nhạt được, nó sẽ theo con người ta đến hết cuộc đời để rồi khi bồi hồi nhớ lại ta lại xao xuyến vì mình cũng đã từng có khoảng thời gian như thế.

7. Kết bài 7

Tôi vòng tay lên bàn chăm chỉ nhìn thầy viết và lẩm nhẩm đánh vần đọc: Bài viết tập: Tôi đi học. Truyện ngắn Tôi đi học sống mãi với thời gian bởi nó được tạo nên từ cảm xúc trong sáng, hồn nhiên và bút pháp nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật tinh tế của nhà văn.

Bằng câu chuyện của mình, Thanh Tịnh đã nói thay tất cả chúng ta cái cảm giác kì diệu của buổi học đầu tiên đã trở thành kỉ niệm đẹp đẽ, để lại ấn tượng sâu sắc trong cuộc đời mỗi người. Chính vì vậy mà nó đã làm rung động trái tim bao thế hệ bạn đọc trong hơn nửa thế kỉ qua.

8. Kết bài 8

Tác phẩm đã xây dựng một tình huống truyện thật đặc biệt – ngày đầu tiên đến trường với biết bao cảm xúc, tâm trạng về dấu mốc quan trọng trong cuộc đời mỗi người. Kết cấu câu chuyện phù hợp: theo dòng hồi tưởng. Kết hợp linh hoạt các phương thức biểu đạt tự sự, miêu tả, biểu cảm diễn tả đầy đủ và hợp lí các cung bậc cảm xúc nhân vật. Ngôn ngữ nhẹ nhàng, sâu lắng, giọng văn thơ mộng, mượt mà, tinh tế.

Với ngôn ngữ kể chuyện tự nhiên, nhẹ nhàng, giàu chất thơ, tác phẩm đã làm sống dậy những cung bậc cảm xúc về ngày đầu tiên đến trường. Buổi tựu trường sẽ là kỉ niệm ghi dấu ấn sâu đậm nhất trong lòng mỗi người. Đồng thời cũng nhận thấy vai trò, tầm quan trọng của giáo dục đối với thế hệ tương lai.

9. Kết bài 9

Trông hình gì treo trên tường tôi cũng cảm thấy lạ và hay... Để rồi ngỡ ngàng và tự tin, cậu bé nghiêm trang bước vào giờ học đầu tiên của đời mình: “tôi vòng tay lên bàn chăm chỉ nhìn thầy viết và lẩm nhẩm đánh vần đọc”. Như vậy truyện ngắn “tôi đi học” để lại trong chúng ta chút bồi hồi băng khuâng về buổi tựu trường đầy lưu luyến. Khoảnh khắc chẳng bao giờ phai nhạt trong tâm trí mỗi người.

10. Kết bài 10

Với bố cục đặc biệt, câu văn ngôn từ cứ theo cảm xúc mà tiếp nối nhau tưởng chừng không có một quy luật cụ thể nào nhưng lại rất gọn gàng, câu văn không thừa không thiếu mà vẫn giữ được mạch cảm xúc nối liền. Tất cả những điều đó cho ta thấy được tài năng kể chuyện của tác giả, một truyện ngắn dường như viết cho thiếu nhi nhưng lại phù hợp với tất cả mọi người.